

Programmaboekje



Quartna

Quadraginta

Jubileumconcert



Kamerkoor Quartna

o.l.v. Arno Kerkhof

Mosaïc Saxophone Quartet

zaterdag 25 november 2023 15:00 uur entree € 10

Kapel Zusters Onder de Bogen, Maastricht

Veertig jaar Quartna

Veertig (quadraginta) jaar geleden werd de basis voor Kamerkoor Quartna gelegd door een groep studenten die op gezette tijden bij iemand in de huiskamer samen zong. De jaren daarna groeide het koor uit van gezelligheidskoor naar een serieuzer koor met een repertoire van barok- en vroeg klassieke muziek tot liederen van hedendaagse componisten. In 1989 was het eerste optreden in het Zeeuwse Goes. In de daaropvolgende jaren was er elk jaar minimaal één optreden, vaak bestaande uit een combinatie van a capella stukken en muziek begeleid door instrumentalisten. Aan die traditie is tot aan de dag van vandaag vastgehouden. Zeker 95 keer trad het koor voor publiek op.

In de huidige bezetting van het koor zijn er nog enkele leden van het eerste uur; vele nieuwe leden vonden er hun plek. En we zijn ondertussen ook geen studentenkoor meer! Het dirigentenstokje lag in de eerste 20 jaar in de handen van herhaaldelijk wisselende dirigenten; nu heeft Arno Kerkhof inmiddels al 16 jaar de leiding.

Het koor dankt zijn naam aan het zogenaamde ‘Mestreechs Keteerke’: de in Maastricht sociaal geaccepteerde gewoonte om 15 minuten later dan beoogd ergens aan te komen: Kwart na!

Over dit programma

Voor dit 40-jarige jubileumconcert hebben we een selectie gemaakt uit de koorwerken die we sinds 1983 zongen. Daarmee is een gevarieerd programma samengesteld in een sfeer zoals u die van ons kent en in de ons vertrouwde ambiance van de kapel van de Zusters onder de Bogen. Het concert begint ingetogen met twee liederen die aansluiten bij deze tijd waarin de roep om vrede misschien wel sterker is dan ooit.

‘**Verleih uns Frieden**’ van Felix Mendelssohn is een gebed gebaseerd op een hymne van Luther. Het gaat om de innerlijke vrede die enkel door God verleend kan worden; als mensen zijn we immers moreel zwak.

In ‘**Abendlied**’ van Josef Rheinberger zeggen twee van de Emmaüsgangers, die met de opgestane Jezus aan tafel zaten ‘Blijf bij ons, want het is bijna avond, en de dag loopt ten einde’. Als Jezus zich later bekend maakt, roept hij hen op tot vrede.

Met '**Audivi vocem**' van Thomas Tallis gaan we naar de late Renaissance. Dit lied, gecomponeerd in de periode dat in Engeland het katholicisme plaats maakte voor het protestantisme, is gebaseerd op een parabel uit de Bijbel: zoals de maagden voorbereid moeten zijn op de komst van de bruidegom, moeten wij voorbereid zijn op de komst van Jezus. '**Flow, my tears**' van John Dowland geeft een wereldlijke boodschap: 'laat me treuren'. Hoewel deze pavane, een gedragen dans, volgens sommigen refereert aan de Goede Week, wordt hij vooral in verband gebracht met het 16de-eeuwse hofleven in Engeland.

De teneur van de muziek die we ten gehore brengen blijft treurig in het volgende lied, '**Wie liegt die Stadt so wüst**' van Rudolf Mauersberger. Het is een klaagzang over de verwoeste stad Dresden, voor het eerst gezongen op 4 augustus 1945 tussen de resten van de uitgebrande Kreuzkirche. Gezien de Bijbelse context sluit het lied aan bij de situatie in steden die nu vernietigd worden en is de tekst bijzonder actueel.

We blijven in de Tweede Wereldoorlog met 3 liederen van Joodse componisten, gearrangeerd door Arno Kerkhof: '**Tsi darf es azoy zayn**' van Kasriel Broydo, '**Makh tsu die eyegelekh**' van David Beyglmann en '**Undzer mut vet nit gebrokhen**' van Mendel Zemelman. In deze liederen staat het hartverscheurende leed in de Joodse gemeenschap centraal; ze drukken een mengeling van verdriet, hoop en voorzichtig optimisme uit.

'**Un cygne**' is één van de zes gedichten van Rainer Maria Rilke die door Paul Hindemith op muziek gezet werden. Het gaat over de zwaan, die met de lange hals het hemelse met het aardse verbindt. De rimpeling in het water door de zich voortbewegende zwaan symboliseert geluk en twijfel. In '**Due madrigali**' van Hendrik Andriessen worden achtereenvolgens het lot van de liefde en de lol van de drank bezongen. Het programma eindigt optimistisch en uitbundig met de spiritual '**I can tell the world**' van Moses Hogan.

De liederen van Quartna worden afgewisseld met muziek van het **Mosaïc Saxophone Quartet**. In een variatie aan ritmes en klankkleuren geven ze uitdrukking aan liefde, plezier en leven in vrijheid.

Programma

Verleih uns Frieden – Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Abendlied – Josef Rheinberger (1839-1901)

- ***Ouverture miniature***
- ***Russische dans***
*Uit de Notenkrakerssuite van Pjotr Iljitsj Tsjaikovski (1840-1893),
arr. Yuto Yamada*
- ***Songs for Tony, movement I*** – Michael Nyman (1944)

Audivi vocem de coelo – Thomas Tallis (ca. 1515-1585)

Flow, my tears – John Dowland (1563-1626)

Wie liegt die Stadt so wüst – Rudolf Mauersberger (1889-1971)

- ***Merry-Go-Round of Life*** (*uit de film “Howls Moving Castle”*) – Joe Hisaishi (1950), *arr. Yuto Yamada*
- ***High Life*** – Will Gregory (1959)

Drie Jiddische Lieder – arr. Arno Kerkhof (1973)

- ***Uit Trois morceaux en forme de Poire : Enlevé*** – Erik Satie (1866-1925), *arr. Zéléniuc*
- ***Libertango*** – Astor Piazzolla (1921-1992), *trans. Zéléniuc*

Un Cygne – Paul Hindemith (1895-1963)

Due madrigali – Hendrik Andriessen (1892-1981)

I can tell the world – Trad., arr. Moses Hogan (1957-2003)

Kamerkoor Quartna

Cursief: Mosaic Saxophone Quartet

Verleih uns Frieden – Felix Mendelssohn Bartholdy (1809-1847)

Verleih' uns Frieden gnädiglich,
Herr Gott, zu unsern Zeiten!
Es ist doch ja kein Andrer nicht,
der für uns könnte streiten,
Denn du, unser Gott alleine.

Geef vrede, Heer,
in onze dagen!
Er is immers niemand anders
die voor ons vecht,
dan slechts Gij, onze Heer.

Abendlied – Josef Rheinberger (1839-1901)

Bleib bei uns, denn es will Abend
werden,
und der Tag hat sich geneiget.

Blijf bij ons, want het wordt
avond,
en de dag loopt ten einde.

Audivi vocem – Thomas Tallis (ca. 1505-1585)

Audivi vocem de coelo
venientem:
Venite omnes virgines
sapientissimae.
Media nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit.

Ik hoorde een stem van de hemel
komen:
'Komt allen, zeer wijze maagden.'
Midden in de nacht werd er
geroepen:
'Kijk, de bruidegom komt eraan.'

Flow, my tears – John Dowland (1563-1626)

Flow, my tears, fall from your
springs:
Exiled for ever let me mourn,
Where night's black bird her sad
infamy sings.
There let me live forlorn.
Down, vain lights, shine you no
more:
No nights are dark enough for
those
That in despair their lost fortunes
deplore:
Light doth but shame disclose.

Never may my woes be relieved.
Since pity is fled.
And tears and sighs and groans
my weary days, my weary days
Of all joys have deprived.
From the highest spire of
contentment,
My fortune is thrown.
And fear and grief and pain for
my deserts,
Are my hopes, since hope is gone.

Hark, you shadows that in
darkness dwell:
Learn to condemn light.
Happy, happy they that in hell
Feel not the world's despite.

Vloei mijn tranen, stroom uit uw
bronnen: laat mij voor altijd
verbannen treuren,
waar de zwarte vogel van de
nacht haar schande bezingt.
Laat me daar troosteloos leven.
Uit, gij nutteloze lichten, schijn
niet meer:
geen nacht is donker genoeg voor
hen
die in wanhoop hun
lotsbestemming bewenen:
Licht onthult enkel schaamte.

Nooit kunnen mijn smarten
verzacht worden, nu medelijden is
weggevlucht, en tranen, en
zuchten, en gekreun mijn
lusteloze dagen van alle vreugde
hebben beroofd. Van de hoogste
spits van tevredenheid,
wordt mijn lot naar beneden
geworpen, en angst en droefheid
en pijn voor wat ik heb verdiend,
zijn mijn hoop, nu hoop vervlogen
is.

Luister, gij schaduwen die in de
duisternis wonen:
leer het licht te vervloeken.
Gelukkig, gelukkig zijn zij die in de
hel de nijd van de wereld niet
voelen.

Wie liegt die Stadt so wüst - Rudolf Mauersberger (1889-1971)

Wie liegt die Stadt so wüst, die
voll Volks war.
Alle ihre Tore stehen öde.
Wie liegen die Steine des
Heiligtums vorn auf allen Gassen
zerstreut.

Er hat ein Feuer aus der Höhe in
meine Gebeine gesandt
Und es lassen walten.
Ist das die Stadt, von der man
sagt, Sie sei die schönste, die
allerschönste
Der sich das ganze Land freuet.
Sie hätte nicht gedacht, daß es ihr
zuletzt so gehen würde;
Sie ist ja zu greulich
heruntergestoßen
Und hat dazu niemand, der sie
tröstet.

Darum ist unser Herz betrübt
Und unsere Augen sind finster
geworden.
Warum, warum, warum, warum
willst du unser so gar vergessen
und uns lebenslang so gar
verlassen?

Bringe uns, Herr, wieder zu dir,
Daß wir wieder heimkommen.
Erneue unsre Tage wie vor alters.

Ach Herr, siehe an mein Elend!

Wat ligt de stad er troosteloos bij,
die ooit vol volk was.
Al haar poorten staan verlaten.
De stenen van het heiligdom
liggen verspreid door alle straten.

Hij heeft vanuit de hoogte een
vuur in mijn gebeente gezonden
en het laten woeden.
Is dit de stad waarvan wordt
gezegd dat zij de schoonste, de
allerschoonste is, waarover zich
het hele land verheugt.
Zij had nooit gedacht dat het haar
uiteindelijk zo zou vergaan.
Ze is gruwelijk terneergeslagen,

en heeft niemand om haar te
troosten.

Daarom is ons hart bedroefd,
en zijn onze ogen duister
geworden.

Waarom, waarom, waarom wilt
Gij ons vergeten,
en ons ons leven lang verlaten?

Voer ons, Heer, terug naar U,
opdat wij weer thuis komen.
Vernieuw onze dagen, zoals
vroeger.

Ach Heer, zie mijn ellende!

Drie Jiddische liederen - arr. Arno Kerkhof (1973)

Arno Kerkhof bewerkte drie liederen van Jiddische componisten, allen in de Tweede Wereldoorlog vermoord.

Kasriel Broydo, Joods liedcomponist en zanger, geboren in Vilnius, Litouwen. In het getto in Vilnius componeerde hij vele liederen, zoals het lied Tsi darf es azoy zayn. Hij werd vermoord bij Kaliningrad.

Tsi darf es azoy zayn - Kasriel Broydo (1907-1945)

Di zelbe gasn un tramvayen:
numern elf un fir.

Di zelbe jinglekh loyfn, shrayen:
“A tsaytung koyft zhe, koyft bay mir.”

Der zelber himl, nor nit enlekh,
der mentsch vos unter im.
Es shaynt die zun alt nit
farshtendlekh, ikh her, es fregt in
mir a shtim:

Tsi darf es azoy zayn?
Tsi muz es azoy zayn?
Az far eynem iz glik bashert,
Un far dem tsveytn iz alts farvert.
Ver hot es ayngeshteld
Azoy zol zayn die velt?
Es fregt, un veht dos harts mayns:
Tsi darf azoy sayn?
Darf azoy zayn?

Far zey di skvern un bulvarn,

Dezelfde straten en trams:
nummer elf en vier
Dezelfde krantenjongens rennen
en roepen: “Koop een krant, koop
hem bij mij.”
Het is dezelfde hemel, maar niet
iedereen daaronder is hetzelfde;
de zon blijft schijnen alsof zij het
niet begrijpt. In mij klinkt een
stem die vraagt:

Hoe kan het zo zijn?
Moet het zo zijn?
Dat voor de een het geluk is
beschoren, en voor de ander alles
verboden is. Wie heeft bepaald
dat de wereld zo is?
Mijn hart vraagt:
hoe kan het zo zijn?
Kan het zo zijn?

Voor hen zijn er de pleinen en
boulevards,

far mir aza kvartal.
Far vos zol yener mich alts narn?

Far vos far mir a trenkval?
Far vos der oyfshrift oyfn bretl:
“Farvert iz nit vayter geyn?”
Far vos far zey mayn heym, mayn
betl, und mayn geleger hart vi
steyn.

Tsi darf...

Voor mij een arme wijk.
Waarom moeten anderen mij
voor nar verslijten, waarom is er
voor mij alleen een tranendal?
Waarom staat er op dat bord:
“Verboden Toegang”?
Waarom zijn mijn huis en mijn
bed voor hen, en mijn slaapplaats
hard als steen?

Hoe kan het zo zijn? Etc.

David Beyglmann, Joods componist uit Łódz. Tijdens WO II componeerde hij vele liederen voor het door hem gestichte getto-theater. Hij werd vermoord in Auschwitz.

Makh tsu die eyegelekh – David Beyglmann (1897-1944)

Makh tsu die eyegelekh.
Ot kumen feygelekh.
Un krayzen do arum, tsukopns
fun dayn vig.

Dos pekl in der hant,
Dos hoyz in ash un brand.
Mir lozn zikh, mayn kind,
Zukhn glik.

Di velt hot Got farmakht,
un umetum is nakht.
Zi vart oyf undz mit shoyder un
mit shrek.
Mir shteyn beyde do,

Sluit nu je oogjes,
dra zullen overal vogeltjes komen
en rond het hoofdeind van je wieg
fladderen.

Met onze bagage in de hand,
ons huis in as en brand
vertrekken wij, mijn kind
op zoek naar geluk.

God heeft zich teruggetrokken uit
de wereld,
de zwarte nacht heerst overal,
en wacht op ons met afschuw en
angst.
Wij twee staan hier,

in shverer, shverer sho,
un veysn nit vuhin s'firt der veg.

Men hot undz naket, bloyz,
Faryogt fun undzer hoyz.
In finsternish getribn undz in feld.

Un shturem, hogl, vint,
hot undz bagleyt, mayn kind,
bagleyt undz inem opgrunt fun
der velt.

op dit vreselijke moment
en weten niet waarheen de weg
ons leidt.

Naakt en kaal zijn we
verjaagd uit huis,
de duisternis en het open veld in
gedreven.

En storm, hagel en wind hebben
ons vergezeld, mijn kind, ons
vergezeld naar de diepten van de
aarde.

Mendel Zelman, geboren in het Poolse Włocławek. Verhuisd naar Parijs nam hij in WO II dienst in het Franse leger. In mei 1942 werd hij opgepakt. “Undzer mut vet nit gebrokhen” werd het lijflied van de kampbevolking. Hij werd in Auschwitz vermoord.

Undzer mut vet nit gebrokhen – Mendel Zelman (1904-1942)

Undzer mut vet nit gebrokhen.
S'iz dos leben vundersheyn.
S'klingt fun vayten sheyn
nitsokhen, iber alts vos iz
gemeyn.

Zeyt die velt, zi blit sheyn vider,
vi yedes yor, yeden mai.
Yid un mensch zey zaynen brider,
s'muz di velt dokh veren fray.

Onze moed wordt niet gebroken.
Het leven is wonderschoon.
Van verre lonkt al de overwinning
over alles wat wij gemeen
hebben.

Zie, de wereld bloeit alweer,
zoals elk jaar in mei.
Joden en niet-Joden zijn
broeders,
de wereld moet toch vrij worden.

In der heym, dort vayb un kinder
veln dokh undz viderzen.
Undzer mut vet vayzn vunder,

un der nes vet dokh geshen.

Zeyt die velt, etc.
S'iz tzu alt shoy'n di geshikhte,
funem has tzvishn krist un yid.
Shrayt dos herz es iz nit rikhtig,
i droysn s'feld dar ale blit.

Zeyt die velt, etc.

Hekher, hekher fun barakn hebn
zol zikh undzer lid.
Far ale ver dos feld tseakert,
un far ale di korn blit.

Zeyt die velt, etc.

Thuis zullen vrouw en kinderen
ons terugzien.
Onze moed zal wonderen
verrichten, die vast en zeker gaan
geschieden.

Zie, de wereld bloeit etc.
Al te oud al is de geschiedenis
van de haat tussen Christenen en
Joden. Het hart schreeuwt dat
het onrecht is, en buiten bloeit
het veld voor iedereen.

Zie, de wereld bloeit etc.

Hoger, hoog boven de barakken
zal ons gezang zich verheffen.
De velden zullen voor iedereen
bewerkt worden en het graan zal
voor iedereen bloeien.

Zie, de wereld bloeit etc.

Un Cygne - Paul Hindemith (1895-1963)

Un cygne avance sur l'eau

tout entouré de lui-même,
comme un glissant tableau;
ainsi à certains instants
un être que l'on aime
est tout un espace mouvant.

Een zwaan komt op het water
naderbij
geheel in zichzelf gehuld,
als een glijdend schilderij;
zo is op zekere momenten
een wezen dat men liefheeft
een gehele bewegende ruimte.

Il se rapproche, doublé,
comme ce cygne qui nage,
sur notre âme troublée...
qui à cet être ajoute
la tremblante image
de bonheur et de doute.

Het nadert, verdubbeld,
als die zwaan die zwemt
op onze verwarde ziel ...
die aan dat wezen toevoegt
het trillende beeld
van geluk en van twijfel.

Due madrigali – Hendrik Andriessen (1892-1981)

Che debbo far, che mi consigli,
amore?
Volgi a me gli occhi, i miei sospiri
ascolta.
Guai sono stati gli anni e i giorni e
le ore,
A sequitar costei che in fuga è
volta?
Morte o mercè sia fin al mio
dolore.
Rendimi, se esser può, libera e
sciolta
l'Alma d'ogni suo ben spogliata e
priva,
Che sospirando va di riva in riva.

Ah!
Evviva Bacco, evviva il Dio d'amor.

Si cantino sue lodi, fra nappi e
buon liquor!
Evviva il Bacco.
Ah!

Wat moet ik doen, wat raad jij,
liefde, mij aan?
Richt je ogen op mij, luister naar
mijn zuchten.
Ellendig zijn de jaren, de dagen,
de uren voorbijgegaan,
waarin ik haar volgde, die voor mij
vluchtte.
Laat verlossing of dood het einde
zijn van mijn pijn.
Laat – als dat zou kunnen –
ongetoomd en vrij zijn,
mijn ziel, van alle levensvreugd
berooft, ontdaan,
die nu, luid zuchtend, van kust tot
kust moet gaan.

Aha!
Leve Bacchus, leve de god van de
liefde.

Laten we zijn lof zingen onder het
drinken van glazen goede drank!
Leve Bacchus.
Aha!

I can tell the world – Trad. – arr. Moses Hogan (1957-2003)

I Can Tell the World, yes, about
this

I can tell the nations, yes, that I'm
blessed.

Tell 'em what my Lord has done.
Tell 'em the Conqueror has come.

And He brought joy, joy, joy to my
soul.

My Lord done just what He said.

He healed the sick and He raised
the dead.

He lifted me when I was down.

He placed my feet on solid
ground.

Tell 'em what my Lord has done.
Tell 'em the Conqueror has come.

And He brought joy, that
morning, Hallelujah!

Oh Lord he brought joy
That morning, when He saved
me.

That morning, when He blessed
me.

I'll tell it, how he brought this joy
to my soul

Ik vertel de hele wereld hierover.

Ik vertel alle volkeren dat ik
gezegend ben.

Vertel ze wat de Heer heeft
gedaan. Vertel ze dat de Heerser
is gekomen.

En Hij bracht vreugde in mijn ziel.

Mijn Heer heeft gedaan wat Hij
had beloofd.

Hij genas de zieken en wekte de
doden op.

Hij bemoedigde mij toen ik
terneergeslagen was.

Hij plaatste mijn voeten op vaste
bodem.

Vertel ze wat de Heer heeft
gedaan. Vertel ze dat de Heerser
is gekomen.

En Hij bracht vreugde, die
ochtend, Halleluja!

O ja, Hij bracht vreugde
die ochtend, toen Hij mij redde.

Die ochtend, toen Hij mij
zegende.

Ik zal vertellen hoe Hij vreugde
bracht in mijn ziel.

Dirigent

Arno Kerkhof (1973) studeerde aan het Maastrichts conservatorium piano, orgel en kerkmuziek. Vervolgens studeerde hij orgel aan het Sweelinck Conservatorium te Amsterdam, waar hij in 1999 cum laude het diploma Uitvoerend Musicus behaalde. Hij behaalde prijzen op internationale orgelconcoursen en bouwde een concertpraktijk op met regelmatige optredens in Helsinki, Thüringen, Italië, Denemarken, Nederland en België. Hij is dirigent-organist van het St.-Petruskoor van de dekenale Grote Kerk te Sittard en van het St.-Ceciliakoor van de Nicolaaskerk te Valkenburg, dirigent van Vocaal Ensemble Arabesque te Geleen en sinds september 2007 van Quartna. Daarnaast is hij actief als pianist en is hij als docent piano verbonden aan muziekschool Schunck in Heerlen.

Mosaïc Saxophone Quartet

Mozaïek : een combinatie van veel verschillende onderdelen die samen één geheel vormen. Er is geen betere naam denkbaar voor een kwartet bestaande uit musici met wortels in Engeland, België, Luxemburg, Frankrijk en Roemenië. Deze verscheidenheid bracht ons samen als vrienden, en blijkt een eindeloze bron van muzikale inspiratie te zijn. We delen de resultaten hiervan graag met u, via de taal van kamermuziek. De weinig bekende formatie van het saxofoonkwartet zal u beslist verrassen, en neemt u mee op een reis over muzikale grenzen heen.

Het kwartet bestaat uit :

Mélina Zéléniuc sopraansax

William Upton altsax

Lydie Schroeder tenorsax

Thibault Collienne baritonsax

met medewerking van Axel Michel, altsax

Voor meer informatie: www.mosaicsaxquartet.com

Kamerkoor Quartna

Sopraan:

Tjitske Bakker
Marijke Berger
Els Geelen
Lineke de Kruijf
Paula van Lienen
Mieke van Lith

Alt:

Sabine Hallmans
Lia Harmsen
Marie-José Hassing
Nelly Kuijs
Maria Lemmens
Brigitte Le Normand
Marjan van Ooij

Tenor:

Geer Hoppenbrouwers
André van Ooij
Wim Schouten
Jeroen Winkels

Bas:

Paul Dovermann
Jan Klerkx
Jo Pasmans
Peter Peters
Sjef Swaans
Jos Verjans

Kamerkoor Quartna kan altijd nieuwe leden, vooral mannen, gebruiken!
Koorervaring, een goede stem en enthousiasme zijn een pré!

We zingen elke donderdagavond van 19:30 tot 21:45 uur in OBS De Regenboog, Bergmansweg 100 in Scharn – Maastricht. Kom een keer meezingen!

U kunt bellen: 06-46547282 (Lineke) of mailen: info@quartna.nl





Oudst bekende foto van Quartna, ca. 1992



Quartna in 2023